

ÎNCHEIERE

19 iunie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Boris Cracan, reprezentat de avocatul Aurelia Mîrzîncu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Boris Cracan împotriva Societății pe Acțiuni „Floare-Carpet” privind rectificarea înscrierii din carnetul de muncă,

împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 04 ianuarie 2018, Boris Cracan a adresat cerere de chemare în judecată împotriva SA „Floare-Carpet”, ulterior concretizată la 22 mai 2018 privind rectificarea și modificarea înscrisului din carnetul de muncă, fișa personală, contractul individual de muncă din funcția „electro-gazo-sudor” în funcția „electro-sudor cu sudare manuală” corespunzător codului profesiei 13023 din Clasificatorul ocupațiilor din Republica Moldova”; eliberarea certificatului în care să fie indicat că a activat la întreprindere în calitate de electro-sudor cu sudare manuală corespunzător codului fiscal 13023 din Clasificatorul ocupațiilor din Republica Moldova, cu indicarea domeniului de activitate.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 15 decembrie 1983 a fost angajat la SA „Floare-Carpet”, în calitate de gazo-electro-sudor la sudare manuală, cu codul conform clasificatorului de ocupații 17950 - gazo-sudor și sudor cu arc electric cu codul profesiei 13023, care este și profesia de bază conform atestatului nr. 416 din 06.07.1972 - sudor electric.

A indicat că, la momentul angajării, nu dispunea de certificatul de sudor cu gaze cu codul 17950, și nu cunoaște motivul angajării sale concomitent pe două profesii, nefiind legitimat ca gazo-sudor cu codul 17950.

A menționat că probele care determină ocupația și profesia sa sunt materialele de lucru, cablu pentru sudare, utilajul tehnic, Гост12.1.005-882, Держатель для

сварки, astfel că pe tot parcursul activității sale a prestat lucrări ce țin de sudură cu arc electric la sudare manuală, cu codul 13023, ca profesie de bază.

A susținut că, la 16 decembrie 1991, a fost autorizat ca specialist în domeniul prelucrării metalelor cu flacăra, cu profesia Резка металла кислородом, газом пропан-бутан N 02617. În ce privește profesia de electro-gazo-sudor cu codul 12901, pe care administrația SA „Floare-Carpet” dorește să i-o implementeze, susține că aceasta nu există, deoarece ordine de transfer din profesia de bază în profesia a doua - ГОСТ 12.03036-84 Газопламенная обработка металлов nu există.

A afirmat că înscrierile din carnetul său de muncă sunt în contradicție cu înscrierile din fișa personală. SA „Floare-Carpet” nici nu dispune de utilajul necesar pentru activarea în funcția de electro-gazo-sudor, iar această profesie cu codul 12901, care i-a fost atribuită, nu există la întreprinderea respectivă.

A indicat că în acte nu este indicat corect codul profesiei conform Clasificatorului ocupațiilor din Republica Moldova, deoarece funcția pe care de fapt a îndeplinit-o, și anume funcția de electro-sudor cu sudare manuală, corespunde codului 13023. Astfel, prin indicarea incorectă a codului profesiei conform Clasificatorului ocupațiilor din Republica Moldova după funcția pe care a îndeplinit-o, adică funcția de electro-sudor la sudare manuală, i-au fost încălcate drepturile. Or, în urma acestei erori, a fost lipsit de anumite beneficii, precum adăugiri salariale și alte beneficii pecuniare, care a influențat la calcularea mărimii pensiei sale.

A susținut că SA „Floare-Carpet” refuză să corecteze eroarea, ignorând toate solicitările adresate în acest sens.

Prin hotărîrea din 05 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Boris Cracan împotriva Societății pe Acțiuni „Floare-Carpet” privind rectificarea înscrierii din carnetul de muncă, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Boris Cracan, și s-a menținut hotărîrea din 05 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a constatat că soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, fiind în concordanță cu normele ce guvernează raportul juridic litigios.

A constatat că în contextul probatoriului administrat, înscrierile din carnetul de muncă al salariatului Boris Cracan, în ce privește denumirea funcției pe care a deținut-o, sunt corecte. Or, atât organul de asigurări sociale, cât și Inspekția Muncii au constatat că Cracan Boris a deținut funcția de electrogazosudor, ce corespunde codului 12901 din Clasificatorul ocupațiilor din Republica Moldova, funcția respectivă fiind inclusă în statele de personal a SA „Floare-Carpet”. Respectiv, alegația apelantului-reclamant, precum că funcția de electrogazosudor nu există în cadrul SA „Floare-Carpet” nu și-a găsit confirmare.

A conchis că apelantul-reclamant nu a reușit să probeze faptul că a activat în funcția de electrosudor cu sudare manuală, corespunzător codului profesiei 13023 din Clasificatorul ocupațiilor din Republica Moldova, sarcina probațiunii nefiind realizată efectiv. Prin urmare, instanța de fond just a concluzionat despre netemeinicia acțiunii și a hotărât respingerea acesteia.

A stabilit că apelantul nu a prezentat argumente veridice și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță. Or, argumentele apelului se combat prin constatările faptice descrise mai sus, raportate la prevederile legale incidente cauzei.

A concluzionat că instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a oferit apreciere justă probelor administrate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, hotărârea fiind în concordanță cu art. 239-240 din Codul de procedură civilă.

La 22 martie 2019 Boris Cracan, reprezentat de avocatul Aurelia Mîrzîncu, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat argumentele privind dezacordul cu soluțiile adoptate de instanțele ierarhic inferioare și a menționat că instanțele de judecată nu au apreciat arbitrar probele ajungînd la o concluzie eronată, nu au luat în considerare cele invocate de recurent și nu s-au expus în hotărîre asupra argumentelor reclamantului, ignorînd și probele prezentate.

A indicat că instanțele de judecată incorect au concluzionat că nu a prezentat probe suficiente care ar confirma că dînsul a activat în funcția de electro-sudor la sudare manuală ce corespunde codului 13023 or, au fost prezentate un șir de acte care au fost ignorate de instanțe.

A susținut că instanțele de judecată nu și-au argumentat hotărîrile privind respingerea acțiunii, au apreciat arbitrar probele ajungînd la o concluzie eronată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștința participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 06 martie 2019 (f.d. 163).

Astfel, recursul declarat de Boris Cracan, reprezentat de avocatul Aurelia Mîrzîncu, la 22 martie 2019 a fost depus în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Boris Cracan, reprezentat de avocatul Aurelia Mîrzîncu, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Boris Cracan, reprezentat de avocatul Aurelia Mîrzîncu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în

verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Boris Cracan, reprezentat de avocatul Aurelia Mîrzîncu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit.a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Boris Cracan, reprezentat de avocatul Aurelia Mîrzîncu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh